

Pěšky po Mallorce

Vyrazit si na vlastní pěst může přinést nečekané odměny – jak zjistil i Oliver Smith, když se neúmyslně vydal na svou první sólovou trekingovou dovolenou a objevil závratné výšky a skryté hloubky ostrova Mallorca

TEXT: OLIVER SMITH [@OliSmithTravel](#)

FOTOGRAFIE: ANDREW MONTGOMERY [@montgomeryphoto](#)

Pompézní výhled na Středozemní moře z osamělé stezky mezi vrcholy Serra de Tramuntana nad vesnicí Deià

KDYKOLI JDU NA TREKING, JDU s kamarádem Big Alem. Naše dobrodružství nás zavedlo od deštivých vrcholů Snowdonie ve Walesu k deštivým vrcholům Highlands ve Skotsku. Al je vynikající horský vůdce v neposlední řadě proto, že se tím živí. Jeho kapsy jsou jako kouzelný měšec, z nichž vždy vytáhne to, co je zrovna potřeba. A když se na cestě objeví nějaký problém (obrovský slejvák, gigantický kravinec nebo když tiše pláčete, protože kolem sílí vichřice), Big Al přichází na záchranu. Chňapne vás jako kočka své kotě a donese vás ke krbu v nejbližší hospodě. Po několika pivcích pak můžete předstírat, že se to nikdy nestalo a jste novodobý Amundsen. Proto jsem nikdy nechodil sám.

S Big Alem jsme plánovali trek na vrcholky Alp. Tentokrát to bylo vážné. Půjčili jsme si speciální vybavení – sněžnice, sondy, lavinový vysílač, který vypadal jako Tama-goči a jehož úkolem bylo pípát, když nad našimi hlavami skončí veškerý sníh z Matterhornu. Připravujeme se na ledovce a fondue, jódlování a raclette. Bude to největší dobrodružství ze všech, ale...

„Nemůžu jet.“ Zavolal mi večer před odjezdem Big Al, že je nemocný a nevládne to. Nechtěl jsem o dovolenou přijít, takže jsem šel na web letecké společnosti, abych si změnil letenku a naplánoval alternativní výlet. Vybral jsem Inverness ve Skotsku, volal na uvedené telefonní číslo, ale nikdo to nezvedal. Pak jsem zadal Barcelonu a web spadnul.

Díky výchozímu nastavení webu jsem následující den dorazil na Mallorcu.

Pokud jste se nikdy nerozhodli pro cestu do zahraničí během 24 hodin, zkuste to. Je to vzrušující zážitek. Do letadla nastupujete s nadšením zločince na útěku. Když otevřete tašku sbalenou v podnapilém stavu po návratu z hospody, objevíte nespárované ponožky a penál plný sýra. Najednou jsem byl na místě, které jsem si ani nevygoogloval. A neúmyslně jsem se ocitl v jedné z nejkrásnějších krajin, o které jsem předtím ani neslyšel.

Serra de Tramuntana je pohoří asi 30 minut jízdy od letiště v Palma de Mallorca. Jeho úpatí je poseté sady, kde se stromy prohýbají pod zrajícím ovocem, a vesnicemi, jejichž jména našeptávají, že na ostrově dříve vládli Maurové. Jak stoupám výše, obklopují mě duby cesmínovité a borovice halepské a krom cinkotu kozích zvonců a cvrlikání zimujících ptáků je tu naprosté

ticho. A nahoře mě čekají ostré vápencové vrcholky, zachycující vítr, který vane z Pyrenejského poloostrova do Itálie.

Je to trochu jako kousek Středozeší, který je tu zakonzervován na věčnost. Ale co víc, pohoří leží poblíž neslavně proslulého letoviska na Mallorce: rozlučky se svobodou, bláznivý golf, bary, kde můžete pít jako duha a zvracet jako šakal – to vše

naleznete poblíž jižních svahů Serra de Tramuntana. Ale odtud to vše vypadá tak vzdálené.

Vyšel jsem po stezce z města Sóller a viděl, jak se před úsvitem krajina vynořuje z temnoty. Silueta majáku v dáli se odrážela na měsícem ozářené hladině moře. Pod mnou byly střechy spícího města a ranní slunce pomalu zahřívalo vrcholky útesů. ➔

„Je to trochu jako kousek Středozeší, který je tu zakonzervován na věčnost.“

Stezky GR-211 neboli Ruta de Pedra en Sec nabízí mnoho neoficiálních cest pro svobodné potulování

V čase snídáně už jsem byl mezi vrcholky pohoří. Na jedné straně země klesala k moři, kde se ve stříbřitých vodách Středozevního moře kdysi plavili Odysseus a Aeneas. Na druhé straně se rozkládá Mallorská planina, východní kopce a za nimi vila Love Island. Za 36 hodin jsem zvládl něco neuvěřitelného – na vlastních nohou (alespoň částečně) se přenesl z pohovky na střechu Středozeví.

A tak jsem strávil několik krásných dní putováním po horách. Zjistil jsem, že když člověk chodí sám, probouzí to v něm divokou výstřednost. Je to hlavně o té svobodě sám si všechno naplánovat, zvolit si vlastní cestu. Když budete chtít, můžete si dát snídani v 10:33 a oběd v 10:42. A vedete dlouhé rozhovory sám se sebou. Po cestě osamělými horskými průsmyky jsem si trénoval svých pár španělských frází na kozách. ¿Tienes una habitación para una noche? (Máte volný pokoj na jednu noc?) Opakoval jsem to tak dlouho, dokud jsem neměl přízvuk Javiera Bardema a důvtip Cervantese. A brzy jsem z hor zaslechl ozvěnu: ¿Tienes una habitación para una noche?

Takový výlet v jednom navíc popustí uzdu vaší představitosti. V nejvyšším bodě stezky jsem odbočil do staré sněhové pasti – podivné struktury, kam Mallorčané po staletí v zimě ukládali zabalený sníh a pak ho za horkých letních dní vozili dolů z hor jako led. Ležel jsem v prohlubni, ve které se shromažďoval led pro miliony sorbetů, a usnul jsem. Probudil jsem se a kamenné stěny kolem mě se vypínaly vzhůru jako můj osobní hrad, jehož hradby ohraničovaly můj soukromý kousek hvězdného nebe.

Po několikadenní chůzi po stezkách jsem sestoupil do města Port de Pollença a našel si hotel. Začal jsem: „¿Tienes una habitación...“ a pak zamumlal zbytek ve francouzštině. Zaplatil jsem 45 euro a vyhýbal se očnímu kontaktu. Kouzlo hor zmizelo. Tam jsem byl hrdina, tady jen chlápek s penálem plným sýra. Ležel jsem v hotelové posteli a zanesl svou trasu do mapy – čára klikatící se po hřebeni. Bylo zjevné, že jsem občas plánoval na poslední chvíli, někam došel, otočil se a šel zpět. O šlofičcích pod oblohou bez mráčků zase vypovídaly mnohé odbočky. Doufám, že Big Al na mě bude pyšný. 📍

OLIVER SMITH je přispěvatelem časopisu Lonely Planet. Ani po deseti letech cestování si neumí dobře zabalit.

„Za 36 hodin jsem zvládl něco neuvěřitelného – přenesl se z pohovky na střechu Středozeví.“

PUSŤTE SE DO TOHO

JAK SETAM DOSTAT

Na letišti **Palma de Mallorca** doletíte z Prahy s mezipřistáním v Barceloně za 132 €/3 300 Kč a z Brna s mezipřistáním v Londýně za podobnou cenu (scyscanner.cz).

Město **Sóller** je výchozí bod pro nejoblíbenější horské treky. Z Palmy se snadno dostanete na úžasnou historickou železnici **Ferrocarril de Sóller** (19 €/475 Kč jednosměrná jízda; trendesoller.com).

TREK

Nejznámější turistickou trasou na Mallorce je **Ruta de Pedra en Sec** – známá také jako GR-221 –, která lemují **Serra de Tramuntana** od **Port d'Andratx** na západě k **Port de Pollença** na severu přes Sóller. 160 km dlouhá trasa je poměrně snadná a má mnoho ukazatelů (zejména na severních úsecích) a mnoho možných odboček a variací. Většina turistů to zvládne za pět až osm dní. Justwalkit.cz pořádá devítidenní expedici *Cestou „Suchých kamenů“*, „Ruta de Pedra en Sec“ s průvodcem za 500 €/13 000 Kč včetně ubytování (bez letenek).

KDE SE UBYTOVAT

Finca Ca's Sant je vynikající místo k odpočinku nohou uchozených ze stezek v Sólleru. Je zasazená do stinných pomerančových hájů s výhledem do zelených hor (od 193 €/4 825 Kč; cas-sant.com). **Hotel Sis Pins** v **Port de Pollença** má starosvětské kouzlo a záviděníhodné místo na hezké pobřežní promenádě ve městě (135 €/3 375 Kč; hotelsispins.com).

DALŠÍ INFORMACE

Na svetoutdoor.cz najdete podrobný popis cesty v článku *Mallorca: přechod pohoří Serra Tramuntana po GR-221*. Případně můžete zakoupit malého průvodce *Trekking in Mallorca* (pouze v angličtině). Další informace o GR-221 najdete na gr221.info. Více o ostrově se dočtete v průvodci *Mallorca* od Lonely Planet (16 €/400 Kč).

